Εθνικότητα, εθνικισμός και έθνος (Άγιος Νικόλαος Βελιμίροβιτς)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 11 Ιουλίου, 2017

Για εθνικότητα και εθνικισμό

Κάποιοι ταυτίζουν εθνικότητα και πίστη και από την ταύτιση αυτή υποφέρει τόσο η εθνικότητα όσο και η πίστη. Κάποιοι ταυτίζουν την επαναστατικότητα με τα βάναυσα μέσα του ταξικού αγώνα, πράγμα που συσκοτίζει το εθνικό ιδεώδες και παρασύρει τους ανθρώπους σε υποκατάστατα. Έτσι, κάποιος μπορεί να είναι εθνικιστής, μολονότι ολόψυχα περιφρονεί το έθνος του και φοβάται την επαφή με την λαϊκή ψυχή σαν άλλη επιδημία.

Τέλος, κάποιοι ζουν με την ψευδαίσθηση πως μπορεί να υπάρξει αγαθός και προοδευτικός εθνικισμός, δίχως την ηθική και την ωραιότητα. Τίποτα στον κόσμο, το οποίο δεν δύναται να χαρακτηριστεί από την ηθική και την ωραιότητα δεν θα μπορέσει να περάσει την πύλη της αιωνιότητας και της αθανασίας.

Ο εθνικισμός οφείλει να έχει και ηθική και ωραιότητα : βαθιά και ιερή ηθική καθώς και υψηλή, κοσμική ωραιότητα.

Για το έθνος

Όπως ακριβώς το υνί που οργώνει τη γη λάμπει περισσότερο από εκείνο που κείται συνεχώς στον ήλιο και τον άνεμο, έτσι περισσότερο λάμπει και το έθνος που μέσα στην ιστορία του δεν προχωρά μονάχα σε ηλιόλουστες και ανθισμένες πεδιάδες αλλά και μέσα από σκοτεινές και στενόχωρες κλεισούρες.

Η σοφία του κόσμου δεν βρίσκεται συγκεντρωμένη στο κεφάλι κανενός μεμονωμένου λαού. Κάθε λαός έχει τις δικές του ιδιαίτερες εμπειρίες από την δική του πορεία.

Για τα μικρά έθνη είναι πολύ καλό και χρήσιμο, αρκετά χρήσιμο, να παρακολουθούν την ζωή των μεγάλων εθνών, να γνωρίζουν όλα τους τα χαρακτηριστικά, να παρακολουθούν την κάθε εναλλαγή στην ζωή τους. **Όχι όμως και να τα λαμβάνουν όλα άκριτα**, δίχως να εκτιμήσουν τις συνθήκες σχετικά με το τι θα υιοθετηθεί και θα προληφθεί.

Όπως ο άνθρωπος στην νεότητά του δεν αφήνεται να παρασυρθεί από καμιά αφηρημένη σκέψη αλλά είναι σφιχτοδεμένος με τη γη, παρόμοια και ένα έθνος στην νεότητά του ζει μέσα στον νεανικό θόρυβο, στην πραγματικότητα, στις αισθήσεις, στο χειροπιαστό, δίχως να αφήνεται στον σαρωτικό διαλογισμό του μηδενισμού, του φαινομενικού, του κακού ή της αμαρτωλότητας όλων των υπαρκτών, όλης της ύλης.
Στον κάθε άνθρωπο έχουν δοθεί από τον Θεό δύο πεδία δράσης: ένα για τον οίκο του και ένα άλλο για τον πλησίον. Το ίδιο και σε κάθε έθνος, έχουν δοθεί δύο κύκλοι εργασιών και μέριμνας: για το ίδιο και για τα άλλα έθνη. **Σε όποιον δόθηκαν τα περισσότερα, θα του ζητηθούν και περισσότερα**, περισσότερη φροντίδα για τον ίδιο και τους άλλους.

("ΑΓΙΟΠΝΕΥΜΑΤΙΚΕΣ ΔΙΔΑΧΕΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΘΕΟ ΚΑΙ ΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟ ΚΑΙ 282 ΣΟΦΕΣ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΑΝΘΟΛΟΓΗΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΕΡΓΑ ΤΟΥ". ΕΚΔΟΣΕΙΣ "ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΚΥΨΕΛΗ")

(Πηγή ηλ. κειμένου: apantaortodoxias.blogspot.gr*)*